

Kristiania 24/3 96.

Kjære Pini Grieg!

Jeg har i den sidste tid
levet så intensivt i verden og
oppe i alt skav og birk af al-
slags, at jo først i aviserne så,
at de har været alvorlig syge. Så
ville jeg sende dem ellers ord,
synes jeg, for det gjorde mig ondt,
dødt ondt, da de nu havde
glædet dem til Wienerturnen.
Hvor kunde de også finde på
sligs netop nu? Ja, det er jo
frygtelig dæmt spørge; men
jeg synes, de høve til ved alle
solskinsfester, og det måtte
jo Wienerreisen blive. Giv
mig disse linies sekhver fuld

må trakte dem i god tidning og bygge mest, og
at de til sammen, må vi forhåbentlig see, kan so
den skive som søbrønde. — Her er jo ikke
i allefall for mit velkommen, det er meget af
den der høsten; ja skunde vi ikke alle at tie
høst for denne helix — som jo allegeret borte
drivings af hendes ael. Men må man her freest.
lige tænke om fordelene og måske for tingene omme
til andet end at se i sig, så er det ikke godt.
Hvordan må ender den arbejds, fortvivlede som
gerade ikke end; ja, den går net over den øge.
En af skuffelserne end der er nu, at jo ikke
for tingene samtykkende; ja havde godt mig så
til alle, for jo er glad i dem, og hvis skikke ikke
høst skum af at tage den i mine hænder. Men

Det er jo ikke noget at svatke
om, da komiteens formand
oplyste mig om, at det var med
Griegs konsens Grundvald har
overtaget den; og den kommer
jo forsaavidt i gode haender, og
jo har det ikke andet at fjerde.

Derimod er "Dovregubben" meget
fjerde, da sangkonst "Ossian"
ikke kommer til at optræde.

Han er min foretrukne stiel rent
innviselig stoe, og navnlig har jeg
min, da han har haft et kolos:
Sall jeteristisk udbytte af
sine folkeviseaftener, han synes
at denne kolos egenselig er
humanitelig lidelse. Forhaabentlig
vil de på en anden kolos
blive sørget for, at ingen anden
findes, ja naturligtvis med
undtagelse af Molly og Lt.
Michelsen. Det er min alligevel
noget uoverset, grotesk
komisk ved det bille, som for:

Arbejdet er med mangfold og meget
virkelig værdifuld hos ham da.
Værre er dog hans mangfoldige - Kærligheds-
følelsen, som frembyder et yndigt og
deligt dimensioner. Elle blev
dog de om følgende scene!
Warrniths britisk skriveværk fuld
af bøger, som skulde have bilette.
Mr. Fische brenner stolt i
baggrunden, skænder med på
noget uheldige bøger, som
gik, fordi alle bilette var
solgt, med et strengt men
dog medføleligt blik. Ja alle
er historisk. De står i, marts
1896. — Kom så og sig, at ikke
vi er på brøden!

Hils Greg og sig, at Trønter
er storte, da lide alle stot bag.
Altså god bedring og godt med
og en vordelig hilsen fra

Dores

